

ŠALEŠKI RUDARJI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

17. julij 1970 — Leto VI. št. 15 (121) — Cena 0.30 din. Poština plačana v gotovini

NAJMANJ 800 DIN

Ceprav je čas dopustov in letovanj pa bi tokrat želeli pokramljati o temi, ki utegne verjetno zanimati večji krog delovnih ljudi v naši, Šaleški dolini. Gre za akcijo o odpravi najnižjih osebnih dohodkov, točneje za prizadevanja, da v prihodnje za poln delovni čas in za polno doseganje predvidene storilnosti osebni dohodek zaposlenega ne bi smel biti manjši od 800 dinarjev.

Ceprav je letos povprečni osebni dohodek nekaj nad 11.000 zaposlenih v občini Velenje okrog 1.400 dinarjev na mesec, pa je po razpoložljivih statističnih podatkih prejemale marca letos še zmeraj 692 zaposlenih (lani 1.089) osebni dohodek, manjši od 800 dinarjev. Točnejši podatki kažejo, da je 51 delavcev zasluži manj kot 600 dinarjev (lani 146), 641 pa manj kot 800 dinarjev (lani 943). Večina zaposlenih s temi nizkimi osebnimi dohodki so iz 10 delovnih organizacij Šaleške doline.

Nobenega dvoma ni, da ti nizki osebni dohodki kažejo po svoje, da gospodarjenje v delovnih organizacijah ni najboljšo. Marsikje skušajo namreč prikazovati »rentabilnost« (brez dvoma samo navidezno) na račun življenske ravni delavcev. In ker delavci prav gotovo niso krivi za nizke osebne dohodke, so se občinska vodstva družbeno političnih organizacij, skupaj z občinsko skupščino, odločila za že omenjeno akcijo. Predlagano je celo, da naj bi na osnovi sporazuma o postopkih za samoupravno dogovarjanje in načelih za izvajanje samoupravnega dogovarjanja delovnih organizacij v občini Velenje, ki je v pripravi, sklenili sporazum o najnižjih osebnih dohodkih. Tak sporazum naj bi delovne organizacije sklenile z občinsko skupščino in občinskim sindikalnim svetom, o dogovoru pa bi morali razpravljati v samoupravnih organih delovnih organizacij, obenem z analizami in izračuni, kako določbe sporazuma tudi uveljaviti.

V teh prizadevanjih so šla občinska vodstva družbeno političnih or-

ganizacij velenjske občine korak dalje, kot ga nameravajo storiti drugod. Sprejeto je stališče, da bodo v prihodnje vse delovne organizacije, ki bodo izplačevale osebne dohodke zaposlenim nižje kot 800 dinarjev na mesec, obravnavali kot delovne organizacije z izgubo in zahtevali od samoupravnih organov in vodstev programe za sanacijo. Bančnim zavodom bodo tudi predlagali, da naj bi pri dodeljevanju kreditov upoštevali dogovorjeni nivo osebnih dohodkov (ko bodo odločali o dodeljevanju posojil), obenem pa pomagali organizacijam, da zagotove potreben denar za realizacijo sanacijskih programov.

Letos naj bi skušali zagotoviti, da ne bi bilo nikogar, ki bi zaslužil na mesec manj kot 800 dinarjev. To niti ne bo tako lahka naloga, saj izračuni kažejo, da bi potrebovali okrog 3.230.000 dinarjev za celo leto, če bi želeli tudi dejansko zagotoviti najnižji osebni dohodek 800 dinarjev (za izplačilo razlike). Prihodnje leto pa naj bi bila ta akcija usmerjena v to, da bi znašal najnižji osebni dohodek 850 oziroma 900 dinarjev na mesec.

Nobenega dvoma ni, da bo predstavljala akcija za najnižji osebni dohodek 800 dinarjev na mesec, predvsem pa stališče občinskih vodstev družbeno političnih organizacij in občinske skupščine, da bodo delovne organizacije z nižjim osebnim dohodkom od 800 dinarjev obravnavali kot podjetja z izgubo, pritisk na samoupravne organe, vodstva in družbeno politične organizacije v delovnih kolektivih, predvsem v smeri, da izdelajo programe, ki bodo zagotavljali perspektivo in primerne osebne dohodke za daljše razdobje, za izboljšanje tehnologije, za modernizacijo in avtomatizacijo, za izboljšanje gospodarjenja, za večjo ekspanzijo in ne nazadnje tudi za večjo vključitev delovnih organizacij v mednarodno blagovno izmenjavo.

Odpravimo enkrat za vselej navidezno »rentabilnost« nekaterih organizacij, ki ne more biti nikomur v ponos.

V Vegradu imenovali novega direktorja

Pred nedavnim je delavski svet splošnega gradbenega podjetja Vegrad z veliko večino glasov imenoval za direktorja Janeza Basleto. Ta je že devet let v tej delovni organizaciji, nazadnje pa je bil nekaj mesecev vršilec dolžnosti direktorja.

V Vegradu so izvršili še nekatere druge pomembne kadrovske in organizacijske spremembe, ki so pripomogle, da podjetje spet normalno posluje in dosega razmeroma dobre gospodarske rezultate. Zato bomo v prihodnji številki Šaleškega rudarja obširneje pisali o zdajšnjih ugodnih rezultatih v tem gradbenem podjetju in o perspektivnih načrtih.

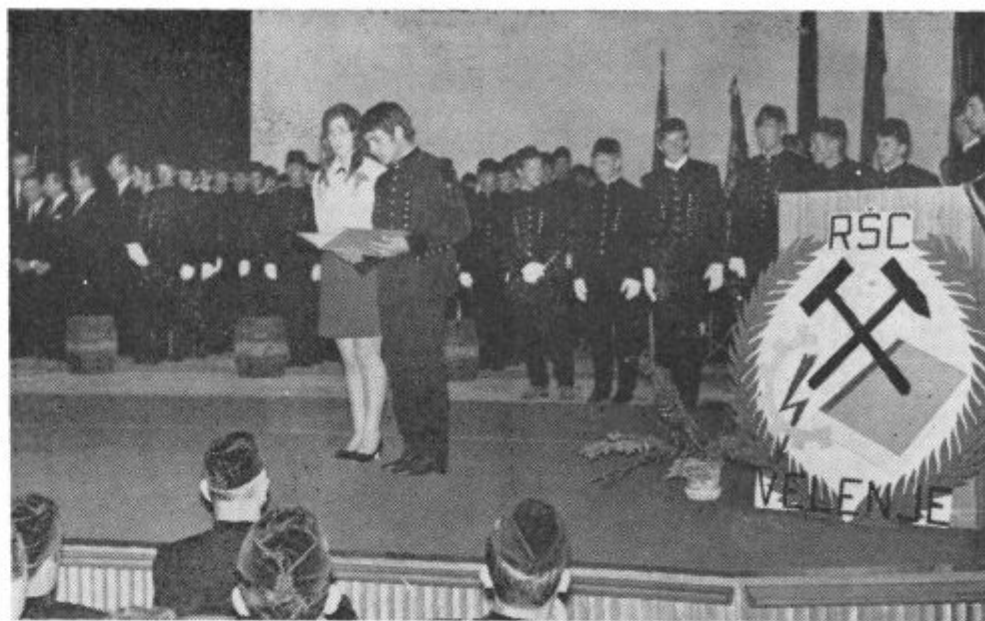
LIK SPREMENIL IME

Lesnoindustrijski kombinat LIK Soštanj posluje od 1. julija dalje pod novim imenom.

Podjetje se sedaj imenuje lesna industrija »LESNA« Soštanj, ali skrajšano »Lesna« Soštanj. Sedež podjetja je v Soštanju, Trg svobode 12.

V velenjski občini občani letos spet nadaljujejo s prostovoljnimi delovnimi akcijami. Prvi so začeli Ravenčani, ki modernizirajo cesto proti njihovemu kraju. Na drugi strani objavljamo reportažni zapis o prostovoljni delovni akciji v Ravnah.

VELENJSKI RUDARJI SO SLAVILI — Svoj praznik, 3. julij, so naši rudarji tudi letos svečano proslavili. Slavje pa so povezali z dvajsetletnico delavskega samoupravljanja. Številne prireditve, ki so se odvijale več dni, so zaključili na dan rudarjev z osrednjo proslavo in »skokom čez kožo« v domu kulture. — O rudarskem slavju v Velenju podrobneje poročamo na notranjih straneh Šaleškega rudarja.

JOSEF KRAINER V VELENJU IN ŠOŠTANJU

Stajerskega deželnega glavarja in člane delegacije so povsod sprejeli prav prisrčno.

V sredo, 11. julija, se je med tridnevni obiskom v Sloveniji mudil v Šaleški dolini Stajerski deželni glavar, Josef Krainer. V delegaciji iz avstrijske Stajerske je bilo poleg namestnika deželnega glavarja, dr. Friedricha Niederla, še več drugih uglednih osebnosti. Goste sta med obiskom v Velenju spremljala podpredsednik republiškega izvršnega sveta, dr. France Hočevar, in član tega sveta inž. Franc Razdevšek. V Velenju pa sta bila še generalni konzul republike Avstrije v Ljubljani, dr. Heinrich Riesenfeld in naš generalni konzul v Gradcu, Zdenko Dostal.

Po krajšem počitku v hotelu Paka so gostje iz avstrijske Stajerske najprej obiskali predsednika občinske skupščine, Nestla Žgan-

ka. Gostje so si spotoma ogledali tudi Velenje, kar je Josef Krainer ob tem, ko se je pozdravil s predsednikom Žgankom, tudi povedal. Poudaril je, da je o Velenju, tudi sicer že veliko slišal.

Potem, ko je Nestl Žgank predstavil sodelavce in predstavnike občinskih vod-

stev družbe političnih organizacij, je izrazil veselje, da lahko pozdravi v Velenju stajerskega deželnega glavarja, Josefa Krainerja, s sodelavci in jim zaželel v času, ko bodo v Velenju, kar najboljšo počutje.

»Najlepše se zahvaljujem za sprejem«, je v odgovoru dejal deželni glavar Josef Krainer. »Radi smo se odzvali vabilu, da obiščemo Velenje. Za nas je Velenj vzorno mesto, pravzaprav primer dobro urejenega mesta. Zato ni čudno, da so tudi v nas nove silnice in spodbude, ko vidimo tako lepo mesto. Želimo vse najboljše tudi za prihodnost. Prepričan sem, da boste gradili s takim tempom mesto tudi naprej. »Srečno« — »Glück auf«.

(Nadaljevanje na 3. strani)

ZOPET PRISILNA UPRAVA V POLYPEXU

Svet za gospodarstvo pri občinski skupščini je na zadnji seji podrobneje obravnaval neurejene razmere, ki že dalj časa vladajo

v soštanjski industriji plastike Polypex.

V gospodarski organizaciji kvarijo boljše gospodarske uspehe zlasti neurejeni notranji in medsebojni odnosi med vodstvenim kadrom. V podjetju še sedaj, čeprav v velenjski občini temeljito pripravljamo srednjeročni razvojni program, nimajo izdelanega perspektivnega načrta. Zato gospodarsko stanje iz dneva v dan stagnira. Res, da podjetje ni zašlo v večje finančne težave, vendar je na poti, da bo slej ko prej začelo poslovati z izgubo.

Zavoljo tega je svet, ki je od občinske skupščine pooblaščen, da v podobnih primerih samostojno ukrepa, uvedel s 23. julijem v industriji plastike Soštanj prisilno upravo, ni pa zaenkrat še imenoval prisilnega upravitelja. V podjetju je že pred štirimi leti bila uvedena prisilna uprava, ki so jo na začetku leta 1967 ukinili. Sedaj pa se je svet za gospodarstvo moral ponovno odločiti za takšen ukrep, ker zdajšnje vodstvo, niti vpeljana slaba organizacija dela in poslovanje ne zagotavljajo, da bi se razmere v soštanjskem Polypexu izboljšale.

Ravenčani gradijo cesto

Ravenčani so krepko prijeli za krampe in lopate ter uredili vsa zemeljska dela na šest kilometrov dolgem cestišču

Za prostovoljce pa so tudi skrbeli in jih postregli z okusno pijačo

V tem tednu bodo končali prebivalci Raven pri Soštanju s prostovoljnim delom pri urejevanju ceste. Blizu tisoč prostovoljcev je opravilo 3 tisoč udarniških ur in uredilo vsa zemeljska dela. Prostovoljno delo pa bodo spet nadaljevali, ko bo treba urediti še bankine. Ravenčanom so prišli v pomoč tudi prostovoljci iz

Soštanja, zlasti pa so se izkazali kolektivni kmetijska zadruga, Lesna in kleparstvo-vodovod. Akcija poteka pod geslom »Mesto — vasi«, vendar tokrat občani iz mesta niso bili najboljše udeleženi. V Ravnah še vedno upajo, da bodo Soštanjčani krepkeje zgrabili krampe in lopate pri zaključnih delih.

Konec tega meseca bo celjsko cestno podjetje na 6 kilometrov dolgem cestišču položilo asfalt. Do razpotja bo asfaltirani del ceste širok 3,5 metrov, naprej pa bo cesta nekoliko ožja. Vrednost vseh del znaša 800.000 dinarjev, prebivalci iz Raven pa so že sami zbrali 100 tisoč S-dinarjev.

Čebelarski praznik v Gornjem gradu

V moziški občini smo v tem letu pričela izredno živahni dejavnosti na področju razvoja turizma. Občinska turistična zveza Mozirje si je postavila skupno s turističnimi društvi posameznih krajev precej bogat program. Osnova tega programa je v tem, da je potrebno v Gornjo Savinjsko dolino pripeljati čim več turistov, ki bodo lahko v tem lepem koncu Slovenije izkoristili svoj prosti čas oziroma letni oddih.

Da bi lahko v teh prizadevanjih uspeli, se turistični delavci zavedajo, da je potrebno turistu, poleg lepega in zanimivega naravnega ambijenta, nuditi še kaj. Ena izmed teh stvari je nedvomno zabava. No, ravno pri tem lahko v letošnjem letu v dolini zasledimo precej sprememb. Poleg že tradicionalnega Florsarskega bala na Ljubnem ob Savinji je bila letos organizirana kmečko-turistična prireditve v Podvolovljeku pri Lučah pod imenom »MLEKARSKI LIKOF«.

Prijetno so presenetili tudi prebivalci Gornjega grada, ki te dni intenzivno pripravljajo ČEBELARSKI PRAZNIK. V Gornjem gradu so povedali, da se je ideja o tem porodila v razgovorih med turističnimi delavci in člani čebelarske družine v Gornjem gradu. Zelo je bila sprejeta tudi na Zvezi čebelarskih društev Slovenije. To praznovanje naj bi v prihodnjih letih postala tradicionalna turistična prireditve v Gornjem gradu.

S to prireditvijo želijo Gornjegraščani privabiti čimveč čebelarjev in turistov iz vse Slovenije. Program praznovanja je dvo-dneven. V soboto 25. julija ob 17. uri bo otvoritev raz-

stave čebelarskih panjev in drugih čebelarskih pripomočkov. Razstavljeni bodo zanimivi panji in panjske končnice, ki so nekatere stare preko sto let. Zvečer bo plesni turnir, na katerem bo izbran čebelarski par, ki bo dobil lepo nagrado. Z bližnjih obronkov Počrevinovnega griča pa bodo izvedli ognjemet.

V nedeljo 26. julija bo ob 10. uri za čebelarje organizirano strokovno predava-

nje, ki ga pripravlja Zveza čebelarskih društev Slovenije. Predavanje bo po svoji vsebini zanimivo tudi za nečebelarje. V popoldanskih urah je na programu zopet zabavni del. Pravijo, da bo za dobro glasbo, jedila in pijačo odlično poskrbljeno. Pri organizacijskem odboru so povedali, da bo nekdo izmed udeležencev te prireditve postal srečni lastnik vikend hišice, ki je izdelek Lesne obrti »SMREKA« Gornji grad. Lastnik bo postal tisti, ki bo imetnik vstopnice, ki bo izžrebana na žrebanju v popoldanskih urah.

Prireditelji upajo, da bo obisk na prireditvi dober, še zlasti pa, da jim bo postreglo sicer malo bolj kislo vreme.

H. Herček

Občinske konference SZDL občin Celje, Dravograd, Krško, Laško, Lenart, Maribor, Mozirje, Ormož, Ptuj, Ravne na Koroškem, Slovenska Bistrica, Slovenj Gradec, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Zalec, ki so organizatorice »Karavane bratstva in enotnosti 1970«

VABIJO

nekdanje slovenske izseljence v Srbiji v letih 1941/45, da se prijavijo vsak dan, vsak svoji občinski konferenci SZDL, če se bodo udeležili Karavane bratstva in enotnosti.

Nekdanji izseljenci naj se pisмено prijavijo nepreklicno do 20. julija 1970 (priimek in ime, naslov).

Pogoji prijavitve so:

1. da je prijavitelj bil izseljen v Srbiji;
2. da ob prijavitvi vplača 40 din k prevoznim stroškom (ta znesek bo udeležencem na vlaku lahko vnovčil za hrano in okrepčila);
3. da ne zahteva povračila prispevka, če se iz kakršnihkoli naknadnih razlogov ne bi mogel udeležiti karavane.

Karavana bo krenila na pot s posebnim vlakom (s postankom na sedežih občin od Maribora do Krškega) dne 12. oktobra 1970 v popoldanskih urah, vrnila pa se bo predvidoma 16. oktobra 1970 popoldne. Posamezne skupine bodo obiskale kraje: Kraljevo, Užičko Požogo, Trstenik, Čuprijo, Ariljo, Arandželovac, Titovo Užice, Vrnjačko Banjo, Gornji Milanovac in Kasjarič. Podrobnejši program bo udeležencem pravočasno pisмено sporočen. Za podrobnejša navodila naj se izseljenci obrnejo na občinske konference SZDL.

Rudarska parada

Velenjčani tesno živimo skupaj z rudarji, zato je 3. julij dan, ki ga vsi tudi praznujemo. Težko pričakujemo zaključnih prireditvev, zlasti pa rudarskega spreveda po ulicah cvetočega mladega mesta. Letošnja rudarska parada je bila v znamenju novih delovnih dosežkov, na obrazu sodelujočih rudarjev, oblečenih

v značilna rudarska oblačila, pa je izžareval ponos graditeljev novega obdobja.

Velenjski rudarji letos že dvajseto leto sami vodijo vaje njihovega podjetja. To je simboliziralo tudi vse svečanosti, ki so jih združili s praznovanjem stanovskega praznika.

Ob smrti naših tovarišev, borcev NOV

Ni prijetno govoriti o pogrebnih umrlih borcev NOV in aktivistov, posebno še ob ugotovitvi, da se žal vrste bojnih tovarišev v zadnjih letih naglo redčijo. Že na občinski konferenci Zveze združenj borcev NOV Velenje je bilo predlagano, da bi morali temu vprašanju posvetiti več pozornosti. Od tu in tam je slišati, da je umrl borec, aktivist, interniranec, da je bilo spremstvo na njegovi zadnji poti maloštevilno, da je izostalo celo sodelovanje pristojnega združenja borcev NOV ali vojaških vojnih invalidov. In kje je potem krivda? Največkrat je vzrok neorganizirano in nepozno obveščanje.

Nedvomno si udleženci NOB, ki so hkrati udeleženci povojne izgradnje socialistične domovine zaslužijo, ko ugasne njihovo živ-

ljenje, da se od njih dostojno poslovimo.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje je zato skupno s predsedniki združenj borcev NOV in VVI na zadnji seji sprejel v zvezi s tem naslednji sklep in priporočila:

- Občinski odbor ZZB NOV je zagotovil v svojem proračunu namenska sredstva za nakup vencov za umrle člane. Združenja borcev NOV in VVI so sprejela naročilnice, na podlagi katerih se lahko nabavi venci do višine 100 din, ki pa mora biti svež.

- Ožji svojci umrlega člana ali sosedje so dolžni obvestiti o smrti člana ZB ali ZVVI predstavnika pristojne organizacije združenja borcev ali vojaških vojnih invalidov. V nasprotnem primeru organizacija

Rudarji so soustvarjalci in graditelji novega rudarskega Velenja. Zavoljo tega so letos, ko so slavili tudi 20. obletnico ustanovitve prvega delavskega sveta v rudarskem kolektivu, strumno korakali v rudarskem sprevodu po ulicah Velenja, skupaj s tistimi, ki so sledili njihovem vzgladu in z delom lastnih rok upodobili sedanjo resničnost.

V dopoldanskih urah, na dan rudarjev, je naš reporter sledil velikemu rudarskemu sprevodu in zabeležil naslednji reportažni zapis:

ni odgovorna za eventualne pripombe, ki so že uvodoma omenjene.

• Člani ZB, posebno člani odborov borčevskih organizacij, naj bi ob smrti člana obvestili čim širši krog ljudi zaradi udeležbe na pogrebu. Zaželeno je tudi, da bi delovne organizacije v slučaju smrti svojega člana kolektiva — udeleženca NOV namestila na razglasno desko osmrtnico. Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje želi, da bi bila priporočila sprejeta z razumevanjem in se vsem za uspešno sodelovanje že vnaprej najlepše zahvaljuje.

Občinski odbor
ZZB NOV
Velenje

DELAVSKA
UNIVERZA VELENJE

obvešča

da bo ponovno začela
redno poslovati 20. avgusta 1970

izvoz Gorenja na avstrijsko tržišče. Zdaj smo v Avstriji že velik dobavitelj gospodinjstkih strojev.

Josef Krainer je ob tem naglasil, da so v sosednji Avstriji že veliko slišali o Gorenju. »Skušajte še več prodati v Avstrijo, da bomo tudi mi še več prodali v Slovenijo. Cestitam!«

Med pogovorom o načrtih za nadaljni razvoj je Josef Krainer, štajerski deželni glavar, naenkrat vprašal: »Kdo je lastnik tega kombinata (Gorenje — op. pisca)?«

Pa mu je Ivan Atelšek brž odvrnil: »Vseh 5.000 delavcev.«

Ko je Ivan Atelšek odgovorjal na vprašanja o odločanju delavcev, predvsem še o investicijskih vlaganjih, in o nekaterih drugih vprašanjih, ki so zanimala goste, je Josef Krainer z nasmeškom poudaril: »Gospod direktor, ugotovil sem, da niste samo velik gospodarstvenik, pač pa tudi velik politik!«

Gostje iz sosednje avstrijske Štajerske so si zatem ogledali tovarne Gorenja v Velenju. Z obiskom so bili nadvse zadovoljni, saj so videli marsikaj novega in se sami prepirali o uspešni rasti tega mladega kolektiva, ki si vseskozi prizadeva, da bi organiziral proizvodnjo.

Iz Velenja so se gostje odpeljali v Šoštanj. Pred upravno zgradbo termoelektrarne sta jih pričakala direktor inž. Ciril Mislej in Lojze Ribič. Ogleдали so si še posebej z zanimanjem gradbišče termoelektrarne Šoštanj III.

Po kosilu, ki ga je pripravil v velenjskem hotelu Paka delegaciji deželne vlade avstrijske Štajerske naš predsednik, Nestl Zgank, so gostje obiskali še Slovenj Gradec.

Na Glavnem trgu je goste pozdravil predsednik slovenjgraške občinske skupščine, Ivo Čerče, s predstavniki družbeno političnih organizacij in poslanci. Štajerski deželni glavar Josef Krainer je zatem sodelavci obiskal retrospektivno razstavo del akademskega slikarja Karla Pečka, ogledal pa si je z zanimanjem tudi Sokličev muzej. Lovci iz Mislinjske doline pa so goste povabili na lov.

(rp)

Rudarji na ploščadi pred domom kulture

Na čelu rudarskega spreveda so rudarji nosili zastave in prapore

Strumno so korakali rudarji po velenjskih ulicah. Za njimi pa so bili tudi športniki in pripadniki nekaterih mladinskih organizacij

Rudarska godba je sodelovala v sprevodu in prispevala k prazničnemu razpoloženju

Josef Krainer v Velenju in Šoštanju

(Nadaljevanje s 1. strani)

Nestl Zgank je gostom za tem posredoval kratko informacijo o občini in mestu Velenju. Ko je poudaril, da je Velenje mala občina s 27.000 prebivalci, so se gostje od srca nasmejali. Povedal je tudi, da je hiter razvoj Velenja terjal veliko dela in truda. Problemov je bilo precej.

V nadaljevanju je tekel pogovor takole:

Josef Krainer: »Lepo in prijetno je, če je treba reševati probleme v zvezi z rastjo mesta. Gospod predsednik, govorili ste o vlogi rudnika in termoelektrarne. Kaj pa bo v primeru, če boste gradili v Sloveniji atomsko elektrarno?«

Nestl Zgank: »Gradili bomo tako termoelektrarno kot tudi atomsko elektrarno. Gremo komajda v korak s časom!«

Josef Krainer: »Da republika Slovenija veliko denarja občinam, konkretno Velenju?«

Nestl Zgank: »Ce naše tovarne ne bodo dobro delale, tudi ne bo denarja za proračune, za občinskega, republiškega in zveznega!«

Josef Krainer: »Slišal sem, gospod Zgank, da ste bili dolga leta direktor rudnika Velenje!«

Nestl Zgank: »Osemnajst let sem opravljal to dolžnost. Zelenel pa bi v tej zvezi poudariti,

da smo obenem, ko smo gradili rudnik, gradili tudi mesto, to je skrbeli za ljudi in za njihovo počutje. Gradili smo stanovanja, šole, trgovine, ceste, parke, hotel in počitniški dom ob morju. Vedno smo skrbeli za počutje delavcev. Sicer pa je Velenje raslo in se razvijalo ob prostovoljnem delu. Začeli smo z regulacijo Pake. Delo nas je povezovalo in vneslo v nas enotnost. Ni pravzaprav Velenjčana, ki ne bi sodeloval v prostovoljnih delovnih akcijah. Regulirali smo Pako, urejali velenjsko jezero, centralno ogrevanje, parke, vodovod, igrišče itd.«

Josef Krainer: »Zanima me tole gospod župan — kako vladate?«

Nestl Zgank: »Brez demokracije takšnih uspehov, kot smo jih, v Velenju gotovo ne bi dosegli. Na rezultate smo vsi ponosni!«

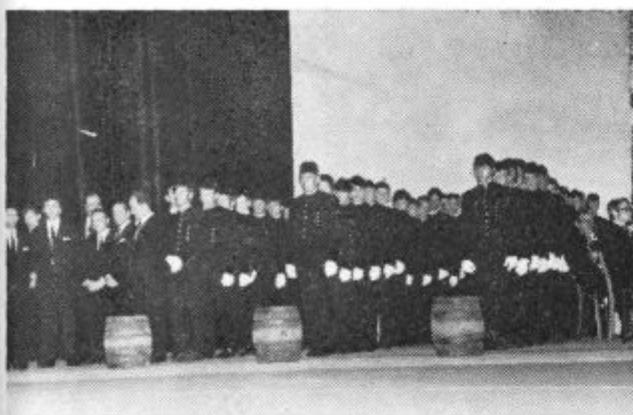
Pogovora je bilo kmalu zatem konec. Josef Krainer, štajerski deželni glavar, in naš predsednik, Nestl Zgank, sta si izmenjala darila, zatem pa so gostje odšli na obisk v tovarno gospodinjstke opreme »Gorenje«.

Pred novim upravnim poslopijem TGO Gorenje Velenje je goste pričakal in pozdravil generalni direktor, Ivan Atelšek.

Pozneje je Ivan Atelšek seznanil štajerskega deželnega glavarja, Josefa Krainerja in člana delegacije z razvojem Gorenja in z načrti za nadaljni razvoj. Med drugim je naglasil, da je »poslovni človek«, ki zategadej ne bo govoril o politiki. »Veseli me, da so odnosi med Avstrijo in Jugoslavijo izboljšujejo. Takšni odnosi nam dajejo večje možnosti za sodelovanje na različnih področjih. Prav zaradi tako pristnih odnosov se večja tudi

Slavje velenjskih rudarjev

S številnimi prireditvami so velenjski rudarji letos svečano proslavili svoj stanovski praznik in dvajsetletnico delavskega samoupravljanja. Slovestnosti pa so zaključili 3. julija z veliko rudarsko parado in osrednjo proslavo v domu kulture.

Letošnji absolventi poklicne rudarske šole rudarskega šolskega centra

Fantje, usposobljeni rudarji, so skočili čez napeto kožo in postali rudarji

Ko so skočili čez kožo so morali takoj dokazati, da so vredni rudarskega stanu. To so nekateri fantje prav večje storili

Mlajšim, zdaj še zelencem, so predali ključ...

...in rudarsko svetilko

Nenadno slabo vreme je sicer nekoliko zmotilo osrednjo rudarsko prireditev »skok čez kožo«, ki bi morala biti na kotalkališču. Vendar pa se je vreme toliko zjasnilo, da je po velenjskih ulicah krenil dolg sprevod rudarjev v črnih svečanih oblačilih, mladine, članov športnega društva Partizan-Rudar, rudarske godbe in pevcev moškega zbora Kajuh. Pred domom kulture pa je ubrano igrala mladinska godba rudarskega šolskega centra.

Takoj po končani rudarski paradi je bila v domu kulture osrednja rudarska proslava na kateri so sprejeli v rudarski stan 60 mladih rudarjev, absolventov poklicne rudarske šole pri rudarskem šolskem centru. Te osrednje svečanosti so se udeležili tudi številni gosti, med njimi častni predsednik Združenja borcev NOB Slovenije **Tone Kropušek**, **Tone Tribušon**, **Leopold Krese** in drugi.

Začetek rudarske proslave v domu kulture so označile fanfare, zatem pa se je začela prireditev in ceremonial »skoka čez kožo«. V programu je sodelovala rudarska godba in moški pevski zbor Kajuh.

Zbranim je spregovoril predsednik centralnega delavskega sveta rudnika **Karel Šilih**. Med drugim je dejal: »Vsako leto proslavljamo 3. julij, praznik slovenskih rudarjev. Vendar se pri tem spominjamo revolucionarne preteklosti naših prednikov, ki je rasla in se kalila z žuljavimi dlanmi, ob trdem delu, v borbi z neizprosno naravo, obenem pa v borbi za najosnovnejše pravice in možnosti življenja v tedanji izkoriščevalni družbeni ureditvi. Letos je praznovanje velenjskih rudarjev še posebno praznično, ker je povezano z zgodovinskim jubilejem. Na revolucionarni preteklosti proletariata, katerega čvrsto sredino so nedvomno predstavljali rudarji, in pod vodstvom Komunistične partije, smo v NOB izvedli revolucijo in zgradili nov družbeni sistem, ki ga tvorijo delovni ljudje in ki služi njim samim, to je sistem delavskega samoupravljanja, katerega dvajseto obletnico praznujemo tudi letos v našem kolektivu.

Velenjski rudnik je v preteklih dvajsetih letih dosegel razvoj, kakršnega si je mogel rudar pred 1948. letom komaj zamisliti. Od nekdanjega vaškega in primitivnega rudnika, z največ do 250.000 ton letne proizvodnje premoga, rudnika v katerem je dva do tri šhte na teden delal takratni rudar, da bi preživel svojo družino s skromno skorjico kruha, se je razvil v sodobno opremljen rudnik z visoko produktivnim procesom in z danes zgrajenimi proizvodnimi kapacitetami 4 milijone ton premoga letno. Od maloštevilnega pol proletarskega rudarskega kolektiva

v stari Jugoslaviji je nastala zdajšnja delovna skupnost, ki šteje 3.500 delavcev.

Zatem je predsednik delavskega sveta rudnika **Karel Šilih** govoril še o vzporedni dejavnosti, ki jo poleg proizvodnje premoga razvija velenjski rudnik. Ko se je dotaknil sodelovanja rudnika z drugimi delovnimi organizacijami v Šaleški dolini, je dejal: »Delovni kolektiv rudnika ni skrbel le za razvoj proizvodnih zmogljivosti svojega podjetja, temveč je v okviru svojih materialnih možnosti pomagal pri razvoju drugih gospodarskih organizacij v dolini. Pa ne samo to. Skrb za delovnega človeka je bila v njegovem dosedanjem snovanju močno izražena tudi v urejevanju osebnega in družbenega standarda. Danes razpolaga delovni kolektiv rudnika z blizu dva tisoč novimi, sončnimi in sodobnim zahtevam odgovarjajočimi stanovanji. Zgrajeno je mesto Velenje, katerega izgradnja je zavestno prepojena z znojem našega delavca — samoupravljavca. Zavedno zato, ker je vedel, in ve, da bo to, kar ustvarja, namenjeno tudi zadovoljevanju njegovih lastnih potreb... Dosedanja skrb za delovnega človeka bo morala biti osnovno gibalno tudi našega nadaljnjega snovanja gospodarjenja. Pripravljamo srednjeročni delovni načrt za obdobje do 1975. leta v katerem morajo priti te težnje in ustvarjalne iniciative še bolj do izraza. Pri tem se postavlja vprašanje kako nadaljevati zastavljeno delo, da bi bili v nakazani viziji najuspešnejši.

Na področju proizvodnje premoga vidimo svojo perspektivo v nadaljnji modernizaciji proizvodnega procesa, ki mora omogočiti nov revolucionarni korak v naraščanju storilnosti dela pri manjšem fizičnem naporu naših delavcev in omogočiti znižanje proizvodnih stroškov. Pri proizvodnji gradbenega materiala bodo napori v razvoj usmerjeni v popolno izkoriščanje razpoložljivega pepela iz termoelektrarne Šoštanj, tega pa bo po zgraditvi tretje faze elektrarne znatno več kot doslej. V srednjeročnem delovnem načrtu se mora zlasti odražati razvoj elektrostrojne obrata in v njegovem sklopu mehanične in elektro dejavnosti.

V kolikor pa naš kolektiv ne bo izčrpal svojih ustvarjalnih iniciativ in materialnih zmogljivosti v obstoječimi, se bo moral odločiti za novo dejavnost, kajti povečanje produktivnosti v proizvodnji premoga bo povzročilo viške delavcev, katere bo treba na novo zaposliti. Skrb za človeka se bo odražala tudi v nadaljnji izgradnji družbenega in osebnega standarda. Prizadevali si moramo, da bomo tudi v prihodnje načrtovali tako, da bomo vzporedno z rastom našega kolektiva načrtovali še reševanje problematike v občini, ki jo takšna rast povzroča. Pa ne le to, takšno stališče mora biti eno izmed osnovnih vodil načrtovanja sleherne gospodarske organizacije v občini in načrtovanje celotne družbene skupnosti.

Tak način reševanja ožje družbeno politične skupnosti bo predstavljal pravi družbeni dogovor, ki bo temeljil na realnih izhodiščih in ga bo delovna organizacija lahko sprejemala ter sama to tudi izvrševala.

Dekleta so pripela še ljubezen. Brez te v rudarskem poklicu ne gre

Ne morem mimo tega, da ne bi pri tem omenil, da bo naš kolektiv izvrševal le takšen družbeni dogovor, pri katerem kreiranju bo sodeloval in po demokratični poti, brez pritiskov in groženj, tudi sprejel.

Menim, da bi nas dosedanje izkušnje lahko že izučile, da nastaja resnična humana povezanost med ljudmi samo tam, kjer se skupno bore, prizadevajo in delajo za uresničitev skupnih ciljev ter rešitev skupnih problemov, brez kakršnekoli zahrbtnosti in podtikanj, ne pa tam, kjer jim je ta lastna odgovornost odvzeta od kakršnihkoli monopolističnih ali elitnih skupin.

Ko danes proslavljamo naš stanovski praznik ne morem mimo tega, da ne bi povedal hotenje, ki ga imamo za nadaljnji razvoj našega podjetja. Prav s tem namenom se tudi intenzivno vključujemo v razpravo pri iskanju najbolj racionalnih variant pri optimizaciji razvoja elektroenergetike v socialistični republiki Sloveniji.

Naš rudnik in šoštanjka termoelektrarna sta z najboljšim namenom izdelala svojo varianto, kako bi zagotovo lahko pokrili celotne potrebe po električni energiji do 1975. leta. Ta varianta temelji na izgradnji nove četrte faze termoelektrarne Šoštanj z nadaljnjimi 320 megavati kapacitete in predstavlja varianto s katero se

doslej v obravnavanih predlogih v raznih forumih ni računalo. Premogovne rezerve omogočajo izgradnjo elektrarne na premog, saj moramo samo v našem bazenu kopati premog 60 let z letno proizvodnjo 5 milijonov ton. Pri tem pa vemo tudi, da je transport, zlasti še lignita, na večje razdalje neutemeljen in prevoznih stroški vse bolj onemogočajo njegovo konkurenčnost na tržišču.

Prepričani smo, da bodo odgovorni v naši republiki upoštevali našo dobro namero, temeljito proučili izdelan program in v interesu slovenske družbe in njenega gospodarstva najracionalnejše ukrepali. Odločitev za gradnjo četrte faze termoelektrarne Šoštanj bi predstavljala daljšo rešitev proizvodnje in plasmata našega premoga v višini danes zgrajenih kapacitet rudnika, to bi pa tudi omogočilo doseganje najugodnejših ekonomskih rezultatov.

Svoj slavnostni govor na osrednji rudarski prireditvi v domu kulture je predsednik centralnega delavskega sveta rudnika **Karel Šilih** zaključil z besedami: »Če bomo vztrajno kovali enotnost našega delovnega kolektiva tako, kot smo to delali in uspevali doslej, nam bo to garancija, da bomo zmogli načrte, ki si jih postavljamo.«

Gostje na letošnji rudarski proslavi

Med igranjem rudarske himne

HOJAN IN URANJEK PRVA

Do koč na Paškem Kozjaku s'ha prva pripeljala s svojima osebnima avtomobiloma Velenjčana Tone Hojan in Karel Uranjek.

Dogodek, ki se je pripetil 30. junija, je vsekakor vredno zabeležiti. Tega dne so, kot smo že poročali v zadnji izdaji Saleškega rudarja, prebili zadnje metre nove avtomobilske ceste na Paški Kozjak. Neurejeno cestišče je sicer res samo

zgrajeno do kmetije Jurko p. d. Klinc, ki stoji na ravnini več kot 500 metrov pod planinsko kočjo. Od tod dalje pa je še vedno kolovozna pot, takšna, kot so bile do nedavnega vse poti na osamljenih predelih Paškega Kozjaka.

Kdo bo prvi z avtomobilom pri koči na Paškem Kozjaku, je bila zanimivost ki se je vsem zdela nerešljiva. Toda, 30. junija, sta se za ta pionirski podvig odločila Velenjčana Tone Hojan in Karel Uranjek. S svojima jeklenima konjičema (bila sta to pri nas tako omadeževana in neupoštevanja vredna »fička«) sta se odpravila na nevarno pot. Prvi je krenil Uranjek. Voznik Hojan pa

je stavil, da bo on prvi pri koči na Paškem Kozjaku. Njegova napoved se je tudi uresničila, ko je na jasi nenadoma prehitel Uranjeka. Kljub temu pa se ta ni pustil in je le nekoliko metrov za Hojanom pripeljal pred ploščad kočje na Paškem Kozjaku. Resnici na ljubo moramo še zapisati, da se je Hojan poslužil majhne zvižace, ko je nenapovedano zamenjal pogonska kolesa z zimskimi gumami.

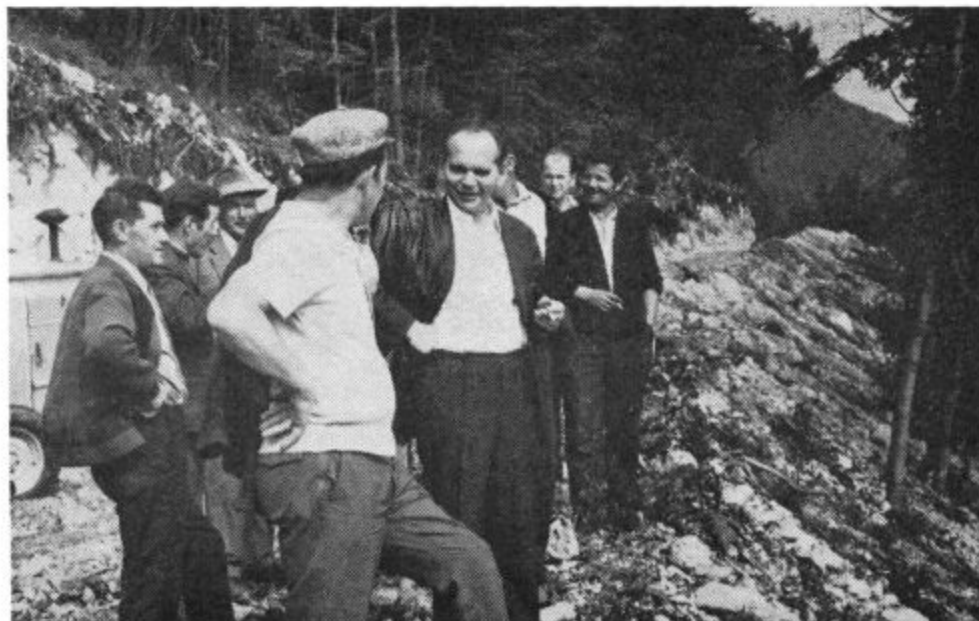
Tone Hojan in Karel Uranjek pa sta tako prva privozila s svojima osebnima avtomobiloma do kočje na Paškem Kozjaku. Pred leti, ko so vztrajni planinci začeli zakoličevati novo prevozno pot proti vrhu Paškega Kozjaka, nihče ni verjel, da bodo po rebrih in strminah kdaj vozili jekleni konjički in zamenjali več stoletij uveljavljeno volvsko vprego.

Prva avtomobila pred planinsko kočjo na Paškem Kozjaku

Skupina delavcev, ki je 30. junija prebila traso avtomobilske ceste do Paškega Kozjaka

Predsednik gradbenega odbora za gradnjo ceste na Paški Kozjak, IVO JAMNIKAR, se je velikega delovnega dosežka zelo razveselil

Za njih dvojni jubilej

Ob praznovanju dneva rudarjev in dvajsete obletnice delavskega smoupravljanja, so na priložnostni slovesnosti izročili priznanja in darila tistim članom delovnega kolektiva, ki delajo v velenjskem rudniku že 20 let.

Za njih je to dvojni jubilej. V rudarski kolektiv so prišli, ko se je začela razvijati zgodovinska pridobitev naše revolucije — delavsko samoupravljanje.

Priznanja in darila za 20-letno delo v RLV in RŠC so dobili: Franc Aristovnik, Ivan Blazinšek, Mihael Blažič, Jože Cavnik, Ivan Fece, Janez Hočevar, Ivan Hriberšek, Ivan Jakob, Ludvik Kosednar, Ignac Kovše, Ludvik Kumer, Edvard Lesjak, Franc Miklav, Vinko Miklavžina, Stanislav Podpečan, Ivan Povh, Franc Rozman, Alojz Sevšek, Jože Skornšek, Karel Vajthavzer, Mahael Verhovnik, Jože Vidmar, Jože Vozelj, Avgust Vrabič, Franc Činkole, Jakob Juvan, Jože Lah, Karl Vrečar, Stanislav Hriberšek, Martin Avberšek, Jože Canč, Jože Jus, Ferdo Malin, Roman Ocepek, Anton Romih, Ladislav Korosec, Martin Pečecnik, Ciril Dragar, Stanislav Oštir, Jože Rebolj, Stanislav Vodušek, Franc Beg, Franc Borovnik, Ciril Brodner, Ivan Potočnik, Alojz Ramšak, Šefan Ramšak, Marija Valentan, Slavko Pocaajt, Anica Uranjek, Stanislav Mravljak, Jože Avbreht, Ivan Miklav, Ivan Gomilšek, Anton Hribar, Ivica Glavnik, Stane Šešelj, Ludvik Šmon, Alojz Borovnik, Darko Zdove, Franc Herlah, Jože Klančnik, Gregor Goršek, Rudi Verboten, Stane Borovšak, Vinko Bračič, Alojz Holešek, Vili Končan, Stanko Lipnikar, Jakob Miklavžina in Jože Postrpinek.

Sami so napeljali vodo

V Paški vasi je osem posestnikov napeljalo vodo. Vsa dela pri napeljavi vodovoda so opravili sami, poleg tega pa so še prispevali 1.800 dinarjev. Vodovod je dolg 1.600 metrov, vodo pa so zajeli v Slatinah pri Paški vasi.

Dan med Savinjskimi hmeljarji

Za največjo kmečko-turistično prireditev v Savinjski dolini je že precejšnje zanimanje, med prireditelji pa je tudi že čutili živahno dejavnost. Priprave so v polnem teku. Vsakdo ima svoje delo. Prireditelji pričakujejo rekordno število obiskovalcev, ki bodo med hmeljarji in v družbi z gospodinjstvi Savinjskani preživeli enega od najprijetnejših koncev tedna.

V soboto, 8. avgusta, bo od 15. ure ogled hmeljarskega muzeja, inštituta za hmeljarstvo in nasadov novih sort hmeja. Možen bo tudi ogled šolice s terase Hmezada in z letali, ki bodo z obiskovalci vzletela na letališču v Levcu.

Ob 20. uri bo proslava v hmeljarskem domu v Zalcu s proglasitvijo hmeljarske starešine, podelitvijo priznanj zaslužnim hmeljarjem, z izbiro hmeljske princeze in družabnim srečanjem.

V slavnostnem delu programa bosta sodelovala komorni moški pevski zbor iz Celja in recitator SLG Celje. Za razvedrilo in ples pa bo igral ansambel Borisa Terglava s pevko.

Nedelja, 9. avgusta, bo vsa v znamenju praznovanja. Ze od ranih jutranjih ur bosta godba na pihala iz Liboj in Preboida igrali budnice po dolini.

Ob 8. uri bo otvoritev živinorejske razstave in takoj zatem promena dni koncert tudi v Braslovčah.

Povorka avtomobilov s starešino in kandidatki za princezo in z gosti bo ob 9.30 krenila izpred Hmezada v Zalcu proti Braslovčam. Imate avto ali motor? Priključite se ji še vi, da bo še daljša in še bolj slavnostna!

Ob 10. uri bo peljala kolona skozi Braslovče na prireditveni prostor, kjer bo predaja starešinstva.

Najuspešnejšim živinorejcem bodo po predaji starešinstva podelili diplome in priznanja ter razglasili rezultate tekmovanja traktoristov, ki bo letos v Savinjski dolini.

Popoldanski program se prične ob 14.30 s hmeljarsko povorko s prikazi skozi Braslovče na prireditveni prostor, kjer bo ocenitev prikazov, zatem pa bo ob 15.30 govor novega hmeljarskega starešine, proglasitev hmeljarske princeze za 1970. leto in podelitev nagrad za najoriginalnejše prikaze.

Na prireditvenem prostoru in ob jezeru bodo poleg godbe na pihala igrali še priznani ansambli in petli mešani in moški zbori.

Pridite, razvedrite in povesebite se med hmeljarji!

Vy

JAVNI NATEČAJ

ODDELEK ZA GOSPODARSTVO SOB VELENJE razpisuje po 9., 10., 11. in 12. čl. zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča UR SRS, št. 42/66) in 5., 6., 7., 8. in 9. čl. odloka SO Velenje o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni vestnik občine Velenje, št. 5/1967 in 1/1968)

I.
Rok za začetek gradnje je eno leto po dodelitvi zemljišča, dokončati pa se mora v roku 3 let po pričetku gradnje.

II.
Izklicna cena znaša 15,00 din za m². V razpisni vrednosti niso zajeti stroški neopravljenih komunalnih del in bo moral investitor prevzeti obveznost za njihovo izvršitev s posebno pogodbo.

III.
Varščina, ki jo mora položiti vsak ponudnik, znaša 1.000,00 din. Obenem s ponudbo mora ponudnik predložiti tudi potrdilo o vplačilu varščine, ki jo nakaže na račun 5074-783-7 sredstva nacionaliziranih zemljišč SOB Velenje z oznako, da je depozit. Varščina zapade v korist sredstev nacionaliziranih zemljišč, če ponudnik odstopi od ponudbe, ko je že uspel na natečaju. Udeležencu, ki na natečaju uspe, se varščina obračuna pri izplačilu odškodnine.

IV.
Rok za predložitev ponudb je vključno do 3. 8. 1970, odpiranje ponudb pa bo v četrtek 6. 8. 1970 ob 8. uri v sobi št. 39/III. SOB Velenje, kjer lahko prisostvujejo tudi interesenti. Pismene ponudbe pošljite v zapečateni kuverti na naslov: Premožensko pravna služba SO Velenje, z označbo »Javni natečaj Trebuše«.

